

Jsou folkoví diváci konzervativní?

Napsal uživatel Michal Jupp Konečný
Středa, 07 Březen 2018 20:43

Odpovědět si musí podle svých zkušeností každý sám. Pokud ovšem odpovídá podle svých zkušeností s folkovým národem a ne podle svého zapáleného názoru. Pro mne jako člověka, který s folkem (s dovolením do tohoto kotlíku řadím i country, bluegrass a trampy) strávil víc než čtyřicet let života, by měla být odpověď zdánlivě jednoduchá. Jenže není. Příznivce folku vidím tak 50 na 50 mezi konzervativci a hledači.

Konzervativní posluchač přijíždí na festival s tím, že by tam viděl pokud možno všechny kapely, které tam slyšel loni. Rád si s kapelami zazpívá ty svoje staré a osvědčené písně a laskavě připustí, když jeho oblíbená skupina přidá jednu nebo dvě novinky. Pokud se objeví nějaká nečekaná formace, musí se vejít do rámce jeho vkusu. Když se mu zalíbí, bude ji za rok očekávat znovu. Pokud ne, ostře zaprotestuje; kdysi ostrými dopisy, teď v internetových diskusích.

Hledačský posluchač protestuje, když polovina kapel je stejná jako v minulých letech. Nezajímá ho to, co už slyšel. Prahne po novinkách a zlobí se, že pořadatelé jich nestihli vyšťárat mnohem víc. (Je tu samozřejmě ještě třetí typ posluchače, který má svoji oblíbenou kapelu a rozčílí ho, že letos nebyla do programu zařazena.) Dramaturg onoho festivalu je ve velmi nezáviděníhodné situaci. Poté, co ze seznamu kandidátů vyškrtá všechny ty, kteří mají nesplnitelné finanční požadavky, ty, co se do zaměření festivalu prostě nehodí, a konečně ty, jejichž aktuální stav se nedá nazvat jinak než stagnace, zbude mu o hodně kratší soupis možných. A pak je na něm, jestli dokáže uspokojit poměrně jak konzervativce, tak i hledače.

Pokud plánuje přehlídku pro dvě stovky diváků, je to poměrně snadné. (To se stejně většinou sežene jedna hvězda a pár kapel z okolí.) Jestli ovšem chystá festival většího rozsahu a významu, není to jednoduché. Musím s trochou pýchy přiznat, že se mi dařilo uspokojovat jak konzervativce, tak hledače, a naše festivaly byly dost úspěšné.

Ale tohle všechno – divácká setrvačnost nebo průkopnictví – je relativní, vyvíjí se v čase a má generační charakter. Co bylo před dvaceti lety pro konzervativce naprosto nepřijatelné, hájí dnes jiná konzervativní generace jako svoje jistoty. Kdežto pro nové hledače je to dávno pasé.

Dramaturgické hledání kompromisů mezi těmito dvěma skupinami folkaři byl z naší strany možná pragmatismus. Jenže to by asi nevznikly a nerozkvetly festivaly Porta a Zahrada. A přiznám se, že by mě nikdy nebavilo připravovat festival pro sto diváků.